

od naših na Primorskem zasledujočih armad, neredne množine premaganega sovražnika proti visoko narastli spodnji reki Tagliamento. Prostori za frontami zaveznikov dobivajo vsled dolgih vrst vjetih in vojnega plena mnogokrat izgled italijanskega armadnega tabora.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od torca.

K.-B. Berlin, 30. oktobra (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armada prestolonaslednika Rupprechta. V Flandriji bobenski ogenj. — Armada nemškega prestolonaslednika. Pri Brayu in ob Chemin des Dames u artiljerijska bitka. Na desnem bregu Maase vdrla se naše napadalne čete po učinkujoči ognjeni pripravi v sovražne postojanke severno-zapadno od Bezonvaux. V 1200 m širokosti zavzeti jarki so se držali proti štirim, do noči ponavljanim napadom močnih francoskih sil. Pripeljalo se je več kot 200 vjetih. Sovražnik je imel težke krvave izgube.

Italijanska fronta. Zvezne čete 14. armade so zavzele Udine. Sedež italijanskega vrhovnega armadnega vodstva je s tem na 6. dnevu uspešne operacije v našo roko padel. Nezadržljivo, brez ozira na vsak napor, silile so naše divizije v ravnini proti toku Tagliament. Na redkih mostovih vsled deževja visoko narastle reke se vstavlja nazadovanje premagane sovražne armade. Iz Koroške prodirajoče čete so stopile na vsej fronti na benečansko zemljo in prodirajo proti zgornjemu toku Tagliamenta.

Prvi generalkvartirmajster
Ludendorff.

Zahvala našega cesarja.

K.-B. Dunaj, 30. oktobra. Cesar je izdal sledeče armadno povelje:

V trdih bojih so moje pridne čete, skupno s hrabrimi zvezniki, v nekaj dneh krasne uspehe dosegle.

Veselo ginjen povem vsem — vsem — za njih zavedno in junško zadržanje v težkih bojih mojo najtoplejšo zahvalo in izražam vsem voditeljem, vsem poveljnikom in vsem četam moje polno priznanje. Z Božjo pomočjo naprej!

Bivališče, 27. oktobra 1917.

Karl I. r.

Zvesti zavezniki!

Krasna, nerazrušljiva in jeklena je zveza med Avstro-Ogrsko in Nemčijo! In najjasneje izkazala se je v teh velikih bojih proti nekdanjemu tretjemu zvezniku, izdajalski Italiji. Velezanimiva in velepomembna sta v tem oziru telegrama, ki sta jih menjala naš cesar in nemški cesar. Evo jih!

Naš cesar se zahvaljuje nemškemu cesarju.

K.-B. Dunaj, 29. oktobra. Kakor se poroča iz vojno-tiskovnega urada, je Njegovo c. in. kr. Apostolsko Veličanstvo dne 28. oktobra sledeči brzojav na Njegovo Veličanstvo nemškega cesarja, kralja pruskega odposlal:

„Včeraj so Tvoje čete v Cividale vsilile. Danes so moji regimenti mojo deželno prestolico Gorico nazaj pridobile. Posebna srečna stvar mi je, da se v tej veliki uri hvaležno spominjam našega zvestega orožnega bratstva, ki je z Božjo pomočjo zamoglo praznovati te nove ogromne triumfe. Ti si v nesebični stvarnosti mojemu nadpoveljstvu dal na razpolago celo vrsto tvojih najkrasnejših divizij. Zavedni v cilju so naši generalni štabi pripravili napada skupno in z bogatim uspehom izvršili. Napadalna sila Tvojih čet izkazala se je kakor vedno kot nepremagljiva. Za vse te dokaze zvestega zavezništva ti rečem jaz in moja hrabra bojna sila najiskrenejšo zahvalo. Vse-

mogočnega milost naj počiva i zanaprej na našem zmagovitem orožju.

Karl.“

Ob isti uri dospela je od Njeg. Vel. nemškega cesarja sledeča čestitka v vojno taborišče našega najvišjega vojnega gospoda:

„Pod Tvojim vodstvom tako uspešno zapričete operacije proti italijanski armadi jemljejo nadopolno nadaljevanje. Veselim se, da so poleg Tvojih v naskoku izkušenih Sočnih borilcev v orožni zvestobi nemške čete s svojo napadalno silo besedolomskega prejšnjega zaveznika premagale. Čestitam Tebi in Tvoji bojni sili najprisrčneje k zopetnemu zavzetju Gorice in kraške visoke planote. Viribus unitis naprej z Bogom!

Viljem I. R.“

Vojna na morju.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 24. oktobra. V Kanalu in Severnem morju bila sta dva parnika in 2 ladji na jadre potopljene.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Novi uspehi podmorskih čolnov.

W.-B. Berlin, 24. oktobra. Ob angleškem zapadnem obrežju in Severnem morju je eden nemških podmorskih čolnov (poveljnik kapitanlajtnant Georg) zopet 6 parnikov in eno jadernico z okroglo 26.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

29.000 ton.

W.-B. Berlin, 26. oktobra. V Atlantskem oceanu in v Kananu je eden nemških podmorskih čolnov zopet 7 parnikov z okroglo 29.000 brutto-register-tonami potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno!

W.-B. Berlin, 26. oktobra. Vsled delovanja naših podmorskih čolnov v zatvornem okolišju okrog Anglije bilo je uničenih nadaljnjih 5 parnikov in ena jadernica.

18.500 ton.

W.-B. Berlin, 28. oktobra. V Kanalu in v Severnem morju so nemški podmorski čolni zopet 18.500 ton potopili.

Pomorski boj pri Ostende.

K.-B. Berlin, 28. oktobra. Severno od Ostende križajoče lahke bojne sile nasprotnika bile so dne 27. oktobra popoldne ob enem od naših torpednih čolnov z artiljerijo in od večjega števila letal z bombami napadene. Vkljub temu, da je sovražnik hitro proti zapadu odplul, se ga je večkrat zadelo. Lastne bojne sile so se nepoškodovane vrnile.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Avstrija in Nemčija.

Bodimo hladnokrvni in odkritosrčni! Ogromni, veličastni so uspehi armad proti izdajalskemu Italijanu, — tako ogromni in veličastni, da jih gotovo nikdo pričakovati ni upal. In vse to po krvavi, več kot triletni vojni na raznih frontah proti celemu svetu sovražnikov! To v času, ko je angleška vlada zopet z vso gostobesednostjo grozila in izražala svojo besnost. To v času, ko je tudi italijanska vlada besnela v divjih groznjah in skilila na Trst, na „neodrešeni“ Trst... Danes mora ves svet priznati in razumeti, da so osrednje sile nepremagljive. In misterij te nepremagljivosti? Zveza Avstro-Ogrske z Nemčijo! Brez te jeklene zveze bi bila Nemčija že davno pod konjskimi kopiti sovražnih armad poteptana, brez te zveze bi bila pa tudi Avstrija že davno raztrgana! To se vidi ravno zdaj v

času ofenzive zoper največjega sovražnika. Danes morajo vsled tega pač vsi tisti obmolkniti, ki so svoj čas skrito in očitno hujskali zoper to zvezo. Obmolkniti pa morajo tudi tisti, ki so celo zdaj v vojnem času razširjali nesramno gonjo zoper Nemčijo, ki so celo nemškega cesarja, vzvišenega prijatelja našega monarha, napadali, — vse to pa iz vseslovaskih sanjarij. Avstro-Ogrska in Nemčija so in morajo biti ena železna falanga in — zmagati nam bo gotova!

Plodovi zveze z Nemčijo.

Bili so ljudje, ki so z nedoseženo strastjo hujskali zoper zvezo naše avstro-ogrške domovine z Nemčijo, in posamezniki še danes hujskajo. Ali zdaj se je stvar tudi za široko javnost predruščila. C. kr. kor. in brzojavni urad z dne 29. oktobra poroča med drugim dobesedno:

„Ob priliki od Njeg. ces. in kr. Apostolskega Veličanstva peljane slavepolne ofenzive zveznih čet ob Soči je cesar ministru za zunanje zadeve svoje priznanje za konsekvентno izdajanje in vglajenje zavezniške politike izrazil, ki se je pri sedanjih skupnih bojih proti Italiji nanovo uspešno obnesla.“

S temi besedami je mladi naš cesar Karl sam povedal, da je politika poštene zveze z Nemčijo najboljša in za našo domovino najkoristnejša. Vsi naši sosedi so bili sovražniki Avstrije, čeprav so se nam prilizovali in nas skušali s farizejskim obrazom zapeljati. Le Nemčija nam je ostala zvesta. In to zvestobo zamoremo i mi Avstriji poplačati edino z — zvestobo!

Carson o resnobni položaja.

London, 24. t. m. Carson je govoril v Portsmouthu, da je prestopila vojska v položaj, ki mora vsakemu vzbuditi resne misli. Kljub vsem miroljubnim govorom v nemškem državnem zboru, kljub vsem nemškim mirovnim notam nismo še nobene mirovne note dobili. Nemci morajo znati, da ne moremo brez naših naselbin skleniti miru. Za hrbtom naših zaveznikov se ne bomo pogajali o miru. Rusije ne pustimo na cedilu. Ne sklenemo miru, ki bi mu gotovo sledila vojska. Nemški kancler je rekel, da mednarodnega prava ni. Kadar se bo sklepalo o miru, se moramo spominjati te izjave. Narod, ki je postopal tako, se ne more pripustiti k zvezi narodov. Pravega miru ni mogoče doseči, dokler Nemčija drži osvojenega ozemlja. Če bi zmagali Nemci, bi bile vse demokracije premagane. Le vojska dovede do miru.

Vmeščenje poljskega regentskega sveta.

„Dziennik Narodowy“ poroča iz Varšave, da se po slovesno vmeščenje regentskega sveta vršilo po ceremonijelu, kakor je bil v navadi v prejšnjih časih pri kronanju poljskih kraljev. V ta namen se je sestavil poseben intronacijski odbor, ki bo izdelal dotični ceremonijel. Kakor se čuje, se bo že prihodnje dni vršil razgovor poljskih škofov in zastopnikov poljske aristokracije.

Izpred sodišča.

„Cukrlkönig“ obsojen.

Dunaj, 26. oktobra. Pred okrajno sodnijo v Josefstadtu imel se je zagovarjati zaradi navijanja cen lastnik firme „Zum Zuckerkönig“ Ignac Haas. Obtožen je bil, da je koncem decembra 1916. l. do začetka februarja 1917. l. v raznih filijalkah slaščice z dobičkom od 28 do 55 procentov prodajal. Sodnik ga je obsodil na 60.000 kron denarne globe, oziroma na 10 dni zapora. Branitelj kakor državni pravdnik sta vložila priziv.

Obsojena roparska morilca.

Esseg, 26. oktobra. Sodnija je praktično Franca Tešner in Demetra Krestica, ki sta dne 28. septembra svinjsko trgovko Marijo Hoszu umorila in izropala, na 18, oziroma 16 let težke ječe. Smrtna obsodba